

TARTU LINNAVOLIKOGU
ISTUNGI PROTOKOLLI KANTAV OTSUS

Tartu

13.10.2011 nr LVK-IP-0013

Tartu Linnavolikogu istungite toimumisest

KUULATI: Vladimir Šokmani ettekannet

OTSUSTATI: Lähtudes Tartu linna põhimääruse § 24 p 2 ja vajadusest oma tööd paremini korraldada, Tartu Linnavolikogu otsustab:

Korraldada 2011 aasta novembris ja detsembris ning 2012 aasta veebruaris, märtsis, aprillis, mais ja juunis 2 istungit kuus.

Juhataja

Protokollija

Esitab: Vladimir Šokman

Ettekandja: Vladimir Šokman

Õiend

Tartu Linnavolikogu Istungi protokoll kantav otsuse "Tartu Linnavolikogu istungite toimumisest" juurde

Tartu Linnavolikogu istungite korraldamisel lähtutakse Tartu linna põhimäärusest, mille § 24 p 2 sätestab: „Volikogu istungid toimuvad kaks korda kuus... kui ei otsustada teisiti.“ Seda teisiti otsustamist on viimasel ajal tihti kasutatud. Seetõttu on välja kujunenud olukord, kus linnavalitsusel on nappinud aega andmete edastamiseks volikogule. Volikogu omakorda on üha sagedamini fakti ees, et linnavolinikel ei ole (ka äärmiselt oluliste) otsuste tegemise juures olnud piisavalt aega, et koguda igakülgset ja ammendavat informatsiooni. Sellest tulenevalt ei ole volinikel ka olnud võimalust igakülgset vaagida asjaolusid, et teha põhjendatud otsus. Küsimuste kiirustatud volikogu päevakorda panekut aga põhjendatakse võimatusega asju terveks kuuks edasi lükata.

Mõned näited viimasest ajast:

„Tartu linna arengukava 2007 - 2013“ menetlemine. Selle töö käigus laekus kaheteistkümnendal tunnil linnavalitsuselt ettepanek võtta linnale suuremahulisi konkreetseid kohustusi lisaks perioodile 2007 kuni 2013 ka aastateks 2014 ja 2015. Ettepanek laekus vahetult enne komisjonide koosolekuid ja seda nimetati tagasihoidlikult „arengukava perioodi pikendamiseks“. Loomulikult ei ole sellises olukorras võimalik rääkida mingisugusest sisulisest lähenemisest asjale. Samas on selge, et ei saa nii tähtsaid tulevaste perioodide kohustusi linnale võtta asjaolusid igakülgset kaalumata ja demokraatlikke protseduure unustades. Linnavalitsuse poolt esitatud argument, et kiirustamine tulenes vabariigi valitsuse poolt viimasel hetkel esitatud uutest nõudmistest vaid kinnitab seda, et linnavolikogu ja komisjonide istungeid on vaja tihedamini korraldada, et võtta õiged otsused vastu õigel ajal ja põhjaliku kaalutlemise järel parimal moel.

Samuti on ülimalt kiirustades esitatud ja päevakorda tulnud elektriautode liisimise lepped. Ei ole olnud võimalust tutvuda majandusliku hinnanguga asjale – millised on võimalused üleüldse neid kasutada, eriti meie kliimas, millised on eksploatatsioonikulud, kuidas toimub nende akude taastamine, vahetamine, utiliseerimine ja kes katab need kulud. Kelle kanda on eksperimendi risk jne.

Samaks kiirustamise näiteks on linnavolikogu esindajate nimetamine Tartu linna munitsipaalüldhariduskoolide hoolekogudesse.

Usun, et kõigil on ka meeles, et olime kaks kuud kimpus esimehe valimisega, mis istungite sagedamal olemasolul oleks lahenenud palju rutem.

Viimaseks näiteks on tänane päev, kus sotsiaalkomisjon kogunes vaid tund aega enne volikogu istungit, arutatav punkt aga oli päevakorda lülitatud juba eelmisel nädalal.

Ka on tulnud ette, et volikogu päevakord on veninud äärmiselt pikaks, mis kindlasti ei ole soodustanud asjaolude igakülgset põhjalikku vaagimist ei komisjonides ega ammugi volikogu istungil.

Probleemid laheneks, kui linnavalitsus esitaks materjalid varem. Kuid vaatamata faktile, et sellest on olnud juttu korduvalt ja korduvalt on seda ka lubatud, pole olukord paranenud. Tihti pole siin ilmselt süüd ka linnavalitsusel, vaid „ülalpoolt“ tulevate materjalide mitteõigeaegsel saabumisel.

Selline kulude kohalt kokkuhoidlik lähenemine volikogu istungite arvule oli mingil määral õigustatud majanduskriisi kõrgmomendil, et kokku hoida ka neid väikesi kulutusi, mida toovad volikogu istungid. Nüüd, kus Eesti on kiireima majanduskasvuga riik Euroopas, on ka see argument ära kukkunud. Lisaks oleme kogenud, et see ei ole siiski ilmselt parim koht linnaeelarves kokkuhoiuks. Ja jääb vaid loota, et nii kiirustades tehtud otsused meile tulevikus liiga kalliks maksma ei läheks.

Selline mittesisuline lähenemine linna probleemide arutamisele on vastuolus ka demokraatia heade tavadega ning kodanikuühiskonna arendamise põhimõtetega. EV president oma kõnes Riigikogu uue hooaja avaistungil k.a kutsus üles nii Riigikogu liikmeid, kui kõiki poliitikuid Eesti Vabariigis lähtuma oma otsuste tegemisel just nendest põhimõtetest. Probleemide sisulise arutamise vajadusele on korduvalt juhtinud tähelepanu ka EV õiguskantsler.

Kindlasti aitaks istungite korraldamine üle nädala vältida oluliste materjalide „hapuks minemist“ ning kiirustamist ja vahel ka ebapiisavalt põhjendatud otsuste langetamist. Loota võib ka koostöö tihenemist ja usalduse suurenemist erinevate poliitiliste jõudude esindajate vahel. Seega ka paremini linna arengule ja kogukonna vajadustele suunatud otsuste langetamist.

Ülaltoodust teeme järelduse, et sisuline vajadus töö põhjalikumaks ja sujuvamaks korraldamiseks on äärmiselt tõsine.

Tuginedes koalitsioonileppele paistab ka valmisolek selleks olemas olevat. Teeme ettepaneku edaspidi korraldada Tartu Linnavolikogu istungeid (reeglina) kahel korral kuus.